

Max en Daan

Avontuur in Drenthe

Max en Daan

Avontuur in Drenthe

Regina Lievense

Schrijver: Regina Lievense
Coverontwerp: Regina Lievense
ISBN: 9789402196238
© Regina Lievense

1

De vrouw lag languit op de bank. Ze las een boek. Uit de radio klonk loeihard muziek, de vrouw hoorde verder helemaal niets. Langzaam ging de achterdeur open. Er kwam iemand binnen, een man.

De vrouw merkte het niet, ze zong zachtjes mee met de radio. De man liep naar de keukenla en haalde er een mes uit.

Het mes blonk gevaarlijk. De man sloop dichterbij de vrouw.

Nog twee stappen... nog één.

Hij hief zijn hand langzaam op. De vrouw sloeg een bladzijde om in haar boek.

De man nam een diepe hap lucht en...

Met een klap slaat Max het boek dicht. Het is een boek voor volwassenen en het is té eng. Max durft niet meer verder te lezen. Ze heeft het boek stiekem uit de boekenkast van mama gepakt. Tante Daniela heeft het geschreven. Ze schrijft spannende boeken over moordenaars en Max vindt dat vet cool. Ze wil heel graag een keer een boek van haar lezen, maar dat mag niet van mama en zelfs ook niet van Daniela.

‘Als je achttien bent, nu ben je daar echt nog te jong voor,’ zeggen ze altijd.

Max vond het altijd onzin, maar nu snapt ze wel waarom ze het nog niet lezen mag.

Met veel lawaai komt Daan de huiskamer binnen gerend. Ze heeft een korte broek en T-shirt aan. Ze is helemaal bezweet en hijgt een beetje.

Daan gaat voor haar zus staan.

‘Ga je mee zwemmen Max? De halve buurt ligt al in de plas!’

De plas is een klein meertje, op nog geen twee minuten lopen van het huis van Daan en Max.

‘Oké, ik ga mijn bikini aantrekken, ik heb het toch bloedheet,’ antwoordt haar zus.

Daan ziet dat Max een boek van mama in de kast zet.

‘Wat moet Max met dat boek?’ vraagt ze zich af.

Dan hollen ze samen naar boven. Daan heeft in twee tellen haar badpak aan, maar Max kan geen keuze maken uit de drie bikini’s die ze heeft.

Daan zucht als haar zus zegt dat ze ook nog haar haren opnieuw moet borstelen en vlechten. ‘Die uitsloofster wil zich natuurlijk mooi maken voor Boris,’ denkt ze.

Ze pakt vast handdoeken om mee te nemen.

Na tien minuten is haar zus klaar. Daan staat al te trappelen van ongeduld. Ze baalt nu al dat ze Max heeft meegevraagd, maar ja, Boris had aan Daan gevraagd of ze haar zus ook mee zou nemen. Wanneer hebben die twee nou eens door dat ze elkaar leuk vinden?

‘Mam, we gaan naar de plas!’ roept Daan naar haar moeder.

Daan ziet mam vanuit de tuin naar hun toe komen lopen.

‘Mogen we een pakje drinken mee?’ vraagt Daan.

‘Neem liever een flesje water mee meisjes, dat is beter tegen de dorst,’ antwoordt mam.

Daan pakt twee flesjes water.

‘Smeren jullie je goed in met zonnebrandcrème? En kijk goed uit, niet verdrinken! Doe voorzichtig Daniela en Màxima,’ zegt mam.

‘Pff,’ denkt Daan, ‘mam is zo overbezorgd. We zijn al best groot hoor!’

De meiden beloven voorzichtig te zijn en hollen weg.

Max vindt het niet leuk dat mam de meisjes Màxima en Daniela noemt. Deze namen gebruiken ze zelf nooit. Max en Daan vinden de namen vreselijk, maar ja, hun ouders vinden het prachtig.

Mama had de gewoonte om te bevallen op speciale dagen, hoe stom! Max is geboren op de verjaardag van koningin Màxima en Daan is geboren op de trouwdag van mama's zusje, Daniela. Tante Daniela was trouwens twee maanden later alweer gescheiden.

Mama en hun tante maken hier nog altijd grapjes over.

‘Dat huwelijk werd niks omdat jij er die dag niet bij was,’ zegt hun tante dan.

Maar goed, vandaar die sjieke namen. Zelf houden ze erg van de afkortingen Daan en Max, dat is lang zat.

Al snel zijn ze bij de plas. Ze schoppen hun slippers uit en gooien hun handdoeken op de grote hoop die daar al ligt. Insmeren is suf, dat doen ze niet. Ze hebben al dagen in de zon liggen bakken, hun velletje is al best bruin, cool! Zonnebrandcrème hebben ze niet meer nodig, vinden ze. Zoals Daan al zei, is het superdruk in het water. Daan duikt er in en komt al snel boven. Haar rode, halflange krullen plakken aan haar hoofd. Ze snakt naar adem. 'Mán wat is dat water koud,' denkt ze. Het is al twee weken ruim vijftientig graden buiten, maar toch is het water in de plas nog steeds ijskoud. Na een paar slagen zwemmen krijgt Daan het wat warmer en stopt ze met klappertanden. 'Ik hoop dat het de hele zomer zulk fijn weer blijft,' denkt Daan, 'nog vijf weken vakantie, heerlijk!'

Max staat nog aan de kant. Ze ziet Boris meteen als ze bij de plas aankomt en trekt haar bikinibroekje nog even recht. Zit haar topje goed? Had ze toch die andere bikini moeten aantrekken? Ze loopt voorzichtig tot haar enkels het water in. Daan ligt al te spetteren, maar Max is niet zo dapper. Ze is druk bezig met wennen aan het koude water. Ze merkt niet dat Boris achter haar is komen staan. Ineens wordt Max opgetild en vlieg ze door de lucht. Voor ze er erg in heeft, ligt ze in het koude water. Ze hapt naar adem. Kwaad zoeken haar ogen naar de dader en vinden de lachende ogen van Boris. 'Eikel!' roept ze hem nijdig toe. Ze is woedend, maar vindt het stiekem ook wel leuk. Dat mag ze niet laten merken natuurlijk.

Niemand weet dat ze Boris een lekker ding vindt. Hij is een onwijs coole jongen. Ze ziet Boris langzaam op haar af komen zwemmen.

‘Mens, doe niet zo stom, het is veel te heet om je zo aan te stellen,’ zegt Boris.

Dan zwemt hij weg.

‘Verdorie, waarom kan ik nou niet iets leuks zeggen tegen Max?’ denkt Boris.

Hij is smoorverliefd op haar, maar dat weet natuurlijk niemand. Hij kijkt wel mooi uit! Zij vindt hem natuurlijk hartstikke stom. Hij gaat dus echt niet zeggen dat hij haar wel oké vindt, dan staat hij mooi voor schut.

Nog één nachtje en dan gaat hij op vakantie, wat een ellende. Drie weken naar Portugal. Drie weken zonder Max. Hij zit in zijn eentje opgescheept met zijn pa en de nieuwe vriendin van pa. Hij heeft daar dus écht geen zin in, en Max is gewoon de hele zomervakantie thuis!

Kon hij Max maar meenemen, of gewoon hier blijven bij zijn moeder.

Maar Mam moet de hele vakantie gewoon werken. Bovendien heeft zij geen geld om met Boris op vakantie te gaan. Mam zegt dat hij blij moet zijn dat hij op vakantie gaat.

Duh, blij zijn. Hij is pas blij als hij hier kan blijven. Zwemmen in de plas en stiekem kijken naar Max, dát is pas vakantie. Boris schrikt op uit zijn gedachten, en zoekt Max gelijk op met zijn ogen. Waar is ze?

Hij vindt haar aan de kant, liggend op haar handdoek. Wow, wat is ze mooi en onbereikbaar.

Boris zwemt naar zijn vrienden en probeert Max even te vergeten.

Max gluurt tussen haar wimpers door naar Boris. Ze ziet heus wel dat hij naar haar kijkt. Soms denkt ze dat hij haar leuk vindt, maar dan doet hij weer zo stom en dan weet ze het zeker.

Een jongen als Boris heeft geen interesse in haar. Ze doet haar ogen weer dicht en voelt zich moe worden. Ze hoort iemand roepen, ‘hee Boris, wanneer ga jij op vakantie?’

‘Morgen, dan ga ik drie weken naar Portugal,’ hoort ze Boris antwoorden.

De woorden komen bij Max aan als een dreun. Toch sukkelt Max in slaap, fantaserend over Boris en zichzelf, samen hand in hand wandelend over het strand van Portugal.

Daan zwemt wat rond.

‘Lekker ongezellig dat Max gewoon ligt te slapen,’ denkt ze mopperig.

Daan zoekt een paar vriendinnen van haar klas op. Ze spelen tikkertje en kletsen over de leuke jongens van school. Nu zijn de meeste meiden er nog, maar al snel zullen ze allemaal op vakantie gaan. Dan zal het stil worden in de buurt. En Daan zal saai thuis blijven dankzij papa’s nieuwe werk.

Papa is net bij een nieuwe baas begonnen en kan geen vrij krijgen. Daarom gaan ze deze zomer niet op vakantie. In de kerstvakantie gaan ze dan op wintersport, voor het eerst. Haar zus vindt wintersport cool, maar Daan houdt niet van kou. Zij wil ook helemaal niet naar de sneeuw, zij wil in de kerstvakantie liever naar een warm eiland!

Maar papa wil met alle geweld bewijzen dat hij goed kan skiën. Hij heeft verteld dat hij dit twaalf jaar geleden voor het laatst gedaan heeft.

‘Man,’ denkt Daan bij zichzelf, ‘dan ben je het nu toch allang verleerd.’

Pap gaat vast gelijk een been breken. Dan kunnen ze na twee dagen alweer naar huis. Weg vakantie in die vrieskou, maar ook geen vakantie in de warme zon!

‘Papa is dan wel “volwassen”, maar hij gedraagt zich gewoon als een klein jongetje, de stommerd,’ denkt Daan.

Ze voelt zich boos.

‘Ik ga naar huis,’ zegt ze tegen haar vriendinnetjes en ze zwemt wild naar de kant.

‘Max! Mahax!’

Max schrikt wakker.

‘Ik ga naar huis,’ zegt Daan boos.

‘Waar heb jij last van?’ vraagt haar zus.

‘Van papa,’ antwoordt Daan.

Max snapt er niets van maar ze pakt haar spullen en gaat met haar zusje mee naar huis.

Het is avond. Max ligt in bed te lezen in haar lievelingsboek over pony’s. Haar buik, gezicht en schouders zien vuurrood en beginnen erg te gloeien.

‘Auw,’ denkt ze, ‘misschien had ik toch moeten smeren met zonnebrandspul.’

Mama heeft hun al op de kop gegeven toen ze thuis kwamen.

‘Kijk nou hoe jullie eruit zien! Net kreeften! Zo verbranden is hartstikke slecht voor je huid!’

Nou dat voelde ze nu zelf ook wel, daar had ze geen boze moeder voor nodig.

Max legt haar boek weg en draait zich voorzichtig om. Al snel sukkelt ze in slaap.

Daan ligt ook te lezen. Nog een paar bladzijden en dan heeft ze haar boek uit. Ze legt het boek naast haar bed en draait zich op haar zij om te gaan slapen.

‘Auw,’ zegt ze zacht.

Haar schouders en rug doen pijn en zijn ook best rood. Ook op haar was mama flink kwaad geworden.

‘Morgen toch maar goed insmeren als ik weer naar de plas ga,’ denkt ze gapend, en ze valt in een diepe slaap.

Max wordt langzaam wakker. Ze heeft het gevoel dat er een steen in haar maag ligt. Het is nog vroeg ziet ze, pas zes uur. ‘Waarom voel ik me zo rot?’ denkt ze.

Dan weet ze het weer. Boris gaat vandaag met vakantie. Dat heeft ze gisteren nog net gehoord, voordat ze bij de plas in slaap viel.

Max wordt verdrietig. Om zeven uur wordt Boris door zijn vader opgehaald en dan gaan ze naar Schiphol. Drie lange weken zal hij weg zijn.

Max voelt een traan in haar ooghoek en veegt hem snel weg. Ze trekt Pieps tegen zich aan en begraaft haar gezicht in de warme vacht van de kat. Ze is dol op Pieps, en Pieps is ook dol op haar. Ze heeft Pieps drie jaar geleden gekregen als kitten, toen ze haar been had gebroken.

Er waren twee botten stuk door een stomme gymles. Ze moest geopereerd worden. Na de operatie had ze veel pijn en er zaten metalen pennen in haar been. Haar ouders vonden het heel zielig voor haar, en toen kreeg ze Pieps.

Nu wil Max heel even dat ze een hond heeft in plaats van een kat. Dan kan ze de hond uit gaan laten en toevallig door de straat van Boris lopen.

Max kijkt naar buiten en ziet dat het regent.

‘Ook dat nog, prutweer,’ moppert ze zachtjes.

Ze voelt nog meer tranen opkomen en knuffelt Pieps bijna plat. Het beestje probeert de natte tranen van het gezicht van haar baasje te likken.